

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvadriga Pietatis

Bebius, Philippus

Coloniae, 1616

Prima Pars. Quâ traditur, quemadmodum eorum quæ sub terra sunt, se
poßit anima consideratione confundere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55113)

tire, seque in omnibus humiliter
 tere) ita dividemus. ut primo locum
 dicamus, quemadmodum eorum quae
 sub terra sunt, possit consideratione
 confundi secundo vero ut ex iis quae
 sunt super terram. inanimatis videlicet
 licet creaturis, atque iis quae vegetandi,
 & sentiendi vim habent, ex
 proximis denique, atque ex se ipsa
 humilitatis fructum possit referre
 postremo, ut ex iis quae in caelo sunt
 & super calum, Angelis nimirum
 & Sanctis divina denique Maiesta-
 te, eundem confusionis fructum re-
 portet: ita possit anima ubique
 humilis esse, & Deo placere.

PRIMA PARS.

Qua traditur, quemadmodum
 eorum quae sub terra sunt, se
 possit anima consideratione con-
 fundere.

fundere.

CONFVNDIT NOS
INFERNVS.

MVLTA sunt in Inferni
consideratione, quæ ad
nostram confusionem atque
humilitatem plurimum va-
leant.

DAEMONES.

Primum enim, quem non
moueat, quod cum vno solo
peccato in tanta supplicia
dæmones sint coniecti, se ta-
men, qui tam multa commi-
serint, nec dum vident digna
supplicia pati? Quem, iuquã,
non confundat, qui in se Dei
patientiam tantam experitur,

H 6

vt

ut cum tam seuerus iudex fue-
 rit in daemones, ei locum poe-
 nitentię tam benignus conce-
 dat? Quod eo magis permo-
 uere vnūquemq; debet, quod
 eam soleant homines in per-
 suadendo aliis peccato dili-
 gentiam abhibere, quam nec
 à Lucifero factam vsquam le-
 gimus: nec enim verbis tantū
 homines, sed aq̄ue, vt Lucifer,
 significatione, sed importunis
 etiam precibus, sed pecunia,
 sed honore, sed vita, omnibus
 denique quibuscunque pos-
 sunt modis, alios in peccatum
 impellunt: vt hominum ma-
 litia hac certe in parte Lucife-
 ri malitiā excedere videatur.
 Quod vel vnum, hominum su-
 perbiam

perbiam eo vsque deberet de-
primere, tantamque homini
confusionem afferre, vt ea ali-
qua saltem ex parte quod in
inferno supplicij peccata no-
stra merentur, compensare-
tur. Accedit huc, quod eo vs-
que procedit plerunque homi-
num nequitia, ne dicam infir-
mitas, vt ipsum etiam demonem
soleat ad se tentandum pro-
uocare, eique ad sui interitum
tanquam arma præbere: vt mi-
hi immerito facere videatur,
qui, cuius ipsi damni causa sunt
in demonem culpam solent
reijcere. Quod si quis alios
ad crimina pepulerunt, vix
pro confusione inter eos con-
sistere possunt ante terram in-

indicem; quanta pars est confusione plenum esse, qui se cum dæmonibus ante Christi tribunal sibi consideret. Hæc si quis, quâ debet, attentione secum reputet, possit ille quidem, & certe debet, ob propriam malitiam eo vique confundi, dum plene intelligat quanta non solum in hac vita, sed in ea etiam quæ nullum sit finem habitura, suis peccatis supplicia promeruerit. Ita fiet, vt leue ei videatur omne quidquid in hac patitur si cum iis conferat, quæ in inferno (si cum eo pro meritis actum esset) fuisset passurus. Itaque confusione plenus, & suam miseriam agnos-

agnoscat, & eam, quâ se tamē indignum sentit, misericordiam petat.

Ne vero quisquam eorum, qui se iis) de quibus iam diximus) malis liberum putat, existimet non esse cur se magnopere confundat: quisque secum de hac re sic reputet, nihil esse cur de se minus humiliter sentiat; quin potius eo maiori se confusionis obligatione obstringi, quod vna eum tantis malis Dei gratia per singula temporum momenta eripiat: quæ nisi hominibus præsens esset, quis non in peccati foueam caderet, adeoque æternis suppliciiis dignus esset? Cum vero hæc

hæc Dei misericordiâ euasē-
rit, quas non ei gratiarum a-
ctiones debeat. Magna certe
iis se confundendi causa inest,
qui cum perpetuo Dei miseri-
cordiam tantam experiantur,
tantopere nihilominus sunt
ingrati: atq; eo magis humi-
liari debent, quo se minus De-
gratia dignos agnoscant; ni-
hilque minus in Dei obsequio
facere debent, quam si ex in-
ferno educerentur, fuissent fa-
cturi. Quam si quisque obli-
gationem rectè consideret, se-
que pro beneficiorum magni-
tudine parum posse Deo refer-
re intelligat, hic non animum
despondeat, sed illa se Pro-
phetæ admonitione console-
tur:

tur: Ne auertatur humilis factus
confusus pauper & inops lauda-
bunt nomen tuum. Psal. 73.

D A M N A T I.

Denique si coram dæmoni-
bus habet homo multa quibus
se se cōfundat, nihil minus se
debet corā reliquis damnatis
confundere, quando intelli-
git multos esse ob vnum pec-
catum tantum coniectos in
infernum, Vbi quid sentire æ-
quum est eum; qui se tanta, tā-
que multa peccasse agnoscit.
Debet certe qui hæc confide-
ret, quantum illos peccatis,
tantum etiam confusione, si
potest, superare.

L I M B V S.

Iam vero si eos qui in lim-
bo

bo sunt consideres, quantae
 que te Deus misericordia à
 multis quæ accidere solēt pe-
 riculis ereptum, ad baptismi
 gratiâ, ne illo caderes, tandem
 perduxerit, est certe quod pio-
 res, lachrymisque tantam in-
 gratitudinem diluas eoque
 magis quod qui in limbo sūt,
 nullum vnquam mortale pec-
 catum commiserunt, tu vero
 quoties in commisti, toties
 fuisti infernum promeritus;
 Quod si illi minori peccato in
 tam profundum locum deie-
 cti sunt, qua tu fronte audeas
 super terram viuere, qui Deū
 toties gravissimè offendisti?
 Quibus vero oculis audeas
 Dei visionem contemplari,
 qua illi

qua
 pri
 fid
 bo
 ru
 tis
 spi

qu
 no
 re,
 ia
 ma
 nu
 off
 pr
 fut
 bu

qua illi multo minore culpa
priuati sunt? Hæc si rectè con-
sideres, nec illos qui in lim-
bo sunt, dum tua cum illo-
rum peccatis confers, inten-
tis audeas, fat scio, oculis a-
spicere.

PURGATORIUM.

At eorum consideratio
qui in purgatorio sunt, eo
nos debet magis confunde-
re, quod illi quamquam tuto
iam loco, tantisque mundi
malis erepti, certi præterea
nunquam se amplius Deum
offensuros, in portum daniq;
prouecti, in suppliciis tamen
sunt: nos vero & tempestati-
bus iactamur, & salutis no-
stræ

stræ incerti, inter astutos ad-
modum & acerrimos hostes,
ideoque in perpetuis pericu-
lis versamur. Quod si cuiquam
confusionem minuatur, quod il-
los intelligit digna peccatis
supplicia pendere, is ita pu-
tet nonnullos fortasse ibi cru-
ciari suo vel exemplo, vel pra-
uis consiliis, vel scádalo, vel
deniq; negligentia in peccatū
impulsos, plerosque etiam ibi
diutius retineri, quod eius o-
rationibus alijsque suffragijs
minus adiuuentur. Id ergo
istum (quisquis est) cōfundat,
quod eis ut patiantur causā
fuerit, opem ut liberentur aut
nullā, aut exiguam ferat: pro-
priaque putet eorū culpas, &
luas

luas
torio
mag
S E
Qua
rum
cōsu
S
pa
ueni
xijs
mus
car
mag
mit
rati
nun
vlla
mes

suas, quia nescit an solo purgatorio igne sint diluendæ, eo se magis, magisque confundat.

SECUNDA PARS.

Quæraditur, quemadmodum eorum quæ in terra conspiciuntur, consideratio et confundi debeamus.

St eorum qui noxij sunt cõparatione nocentiores inuenimur, quales coram innoxijs rebus, quælo, apparebimus? Etenim si eorum qui peccarunt, consideratio nostram magnopere superbiam deprimat; quanto nos eorũ consideratio humiliare debet, quæ nunquã à Creatoris præcepto vlla in re discesserunt? Inanimas dico creaturas, quæ solũ vegetan-